

Slujirea bivocațională

Ionașcu Paul

Slujirea
bivocațională

© Gramma.ro, 2017
pentru prezenta versiune în limba română

Toate drepturile rezervate

Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă în orice formă sau prin orice alt mijloc (electronic, mecanic, fotocopiere, înregistrare), cu excepția unor citate scurte incluse în articolele de critică sau recenzii tipărite, fără permisiunea scrisă prealabilă a editurii.

Excepție făcând locurile în care este specificată o altă sursă, toate citatele biblice sunt luate din versiunea Dumitru Cornilescu a Sfintei Scripturi.

Editor: Preda-Mușat Ciprian
Gramma.ro este un imprint al Gramma Publishing SRL
str. Aurel Crișan, 7A, Arad
Telefon/fax: 0257/259007, 0749.105.923
e-mail: office@gramma.ro
internet: www.gramma.ro
ISBN: 978-606-94382-4-4

Cuprins

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Introducere	12
I. Argumentele biblice ale slujirii bivocaționale	
1. Vocația, chemarea și darul lui Dumnezeu	14
2. „Făuritorii de corturi” sau slujitorii bivocaționali ...	19
A. Slujitori bivocaționali în Vechiul Testament...	22
B. Slujitori bivocaționali în Noul Testament...	24
3. Slujirea bivocațională după modelul lui Pavel	25
A. Tesalonic	27
B. Corint	31
C. Efes	34
4. Strategia biblică pentru slujitorii bivocaționali	36
A. Model pentru lume și pentru noii credincioși...	39
B. Bivocaționalii sunt acceptați și credibili în fața populației locale	44
C. Bivocaționalii pot intra în țările închise pentru Evangelie	48
D. Bivocaționalii se pot multiplica mai ușor	51
II. Slujitori bivocaționali în cursul istoriei	
1. Creștini din biserica primară	54
2. Misionari din Evul Mediu	57
3. William Carey (1761 – 1834) – misionarul Indiei ...	59
A. Copilăria lui William Carey	60
B. De la păstor la misionar	61

C. Misiunea din India și moartea lui William Carey.....	62
D. Concluzii	63
4. David Livingstone (1813 – 1873), misionar și explorator pe continentul african	64
A. Educația și pregătirea lui Livingstone pentru misiune	65
B. Prima experiență misionară	66
C. De la prima călătorie misionară până la prima sa vizită în Anglia	67
D. De la a doua călătorie în Anglia până la moartea sa	70
E. Concluzii	74
5. Trezirea Moraviană	72
A. Coborârea Duhului Sfânt	72
B. Lucrarea de misiune a moravienilor	73
C. Concluzie	74
6. John Wesley (1703– 1791) – părintele metodismului.....	74
A. Convertirea lui Wesley	76
B. Lucrarea lui John Wesley	77
C. Concluzie	80
7. Mișcarea Penticostală	81
A. Mișcarea Penticostală din România	82
8. Mișcarea Baptistă din România	88
Concluzii	91
Bibliografie	93

Cuvânt-înainte

Mă bucur că Paul a decis să publice rezultatul cercetării pe care a făcut-o pentru licența de Masterat în cadrul Universității Emanuel din Oradea. Subiectul este foarte actual și necesar, mai ales când este tratat în spirit misiologic.

După ani de creștere numerică, bisericile baptiste și pentecostale din România traversează o perioadă de stagnare resimțită pretutindeni. Ar fi nevoie de o creștere anuală a membralității de 2 procente pentru a păstra intact numărul participanților la serviciile bisericești. În fapt, scăderea este drastică pe alocuri. Și nu doar numeric, ci și calitativ – oamenii au pierdut interesul față de cunoașterea și aprofundarea Sfințelor Scripturi, a scăzut dorința față de întâlnirile informale de comuniune sau participarea la activități în afara clădirii bisericii.

Un potențial motiv al stării de fapt poate fi și situația economico-financiară a slujitorilor bisericești. Dintr-o cercetare proprie într-o Comunitate Baptistă din România (sunt 13 astfel de comunități în Uniunea Baptistă, plus Convenția maghiară) sunt peste 70% dintre păstorii/misionarii angajați¹ care au și alte venituri din activități plătite prin care se susțin financiar. De asemenea, peste 90% dintre plantatorii de biserici, susținuți

¹ Din 58 de slujitori analizați, în total 42 au și alte venituri (profesori, pensie, altă slujbă etc.), iar 16 doar de la biserică (cu sau fără sponsorizări exterioare salariului).

în cadrul proiectului misionar pe care-l coordonez, au și alte modalități de a-și susține financiar efortul spiritual.

Argumentul pe care îl evoc, susținut de realitate, este că în Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, slujitorii se simt încurajați să aibă și o altă slujbă plătită. Bănuiesc că în Cultul Penticostal lucrurile nu stau diferit. Cu toate acestea, nu avem o înțelegere corectă și exactă a slujirii bivocaționale. Ba din contră, din conversațiile mele aș putea concluda că există o atitudine negativă față de acest concept.

Consider că este de netăgăduit faptul că Dumnezeu a chemat toți credincioșii Lui să-I fie ambasadori, trăind într-un mod vrednic, jertfitor și rodnic în ce privește răspândirea Evangheliei. Oriunde, în multiple feluri, și tot timpul. Astfel, conversația deschisă de autorul acestui studiu în bivocaționalism pare a fi absolut necesară acum când realitatea existentă în fapt ne arată că slujitorii bisericești funcționează bivocațional, dar nu par a avea o înțelegere profundă asupra posibilităților implicației teologice.

De pildă, cum ar fi dacă azi am vedea bivocația ca o modalitate ideală de a-L sluji pe Dumnezeu? Și aici definiția termenului „bivocație” este nu doar în termeni economici, adică faptul că cineva se autosusține financiar, ci și teologici, și anume: cum pot să-L slujesc pe Dumnezeu mai bine? Ce strategii să implementez pentru a-L prezenta azi pe Dumnezeu, ținând cont de secularism, de industria distracției/divertismentului și de diminuarea resurselor pentru activități religioase? Mai mult, având în vedere realitatea Europei, care devine un câmp misionar primitiv de slujitori (misionari), ar fi bine să ne redefinim vocația prin a include și o slujbă în afara cadrului bisericesc? Cu siguranță, acest fapt nu ar fi ușor acceptat la nivel oficial de către biserici (uite, totuși, că realitatea ne spune altceva, adică deja se

întâmplă). Cu siguranță, unii membrii ai bisericilor vor primi cu bucurie ideea: ce face slujitorul în celelalte 6 zile dacă pentru el doar duminica e zi de lucru? Cu certitudine, mare parte din biserică va fi împotriva ei. E clar că a venit timpul să redefinim rolul slujitorilor în cadrul bisericilor, să le observăm și ghidăm efortul și să-i ajutăm să se ocupe mai eficient și preponderent de biserică/slujirea lor – cel puțin cei care sunt totalmente susținuți financiar de acolo.

A umbla cu Dumnezeu înseamnă a reuși să adaptăm credința și slujirea noastră la realitățile existente. Dacă mulți dintre noi funcționează bivocațional, ar fi bine să ne coordonăm teologic, pastoral, economic, și mai ales misiologic conform practicii noastre. Cred cu tărie că adevărații creștini pot schimba lumea dacă au o abordare smerită, sacrificială, cu iubirea transformată în fapte, aplecată spre individ. Nu contează prea mult riscul pe care ni-l asumăm, călătoria cu El poate să ne ducă în teritorii noi, neexplorate. Nu trebuie să ne temem însă, Dumnezeu continuă să fie bun cu noi.

Dr. Narcis Vlasin
Septembrie 2017

Introducere

Este cunoscut faptul că în perioada Primului Război Mondial, în perioada interbelică și cea postbelică, și apoi în timpul comunismului, bisericile evanghelice erau puține și majoritatea nu aveau autorizație de funcționare. Slujitorii și credincioșii întâmpinau persecuția și opoziția statului român. Pentru credincioșii evanghelici era foarte greu să obțină un loc de muncă. Nu toți, însă mulți dintre cei care făceau parte din cultele neoprotestante erau dați afară din slujbele pe care le aveau sau îndurau chin, batjocuri și suferințe din partea colegilor de muncă.

După căderea regimului comunist din anul 1989, bisericile au luat amploare, fiind plantate foarte multe, în diferite zone ale României. Fiindcă au luat ființă atât de multe biserici, s-au ridicat și mulți slujitori, atât păstori cât și misionari. Sunt multe zone ale României, zone defavorizate în care s-au înființat biserici dar care nu pot să plătească salariu unui păstor sau unui misionar.

Din pricina aceasta, subiectul lucrării de față dorește a urmări „profilul slujitorului bivocațional”, ceea ce relevă slujitorii care sunt înzestrați de Dumnezeu cu două vocații, una laică și una spirituală, pentru a putea sluji lui Dumnezeu pe câmpul de misiune.

Slujitorii cu o dublă vocație se pot integra foarte ușor în astfel de zone. Ei se vor folosi de vocația laică pentru a putea să se întrețină personal, atât misionarul cât și păstorul, iar cu cea

spirituală să slujească atât în vederea zidirii bisericii locale, cât și pe câmpul de misiune.

În special, slujitorii misionari bivocaționali, pot foarte bine să se mute dintr-un loc în altul, fără să afecteze locul de muncă. Pavel a putut să se mobilizeze dintr-un oraș în altul foarte ușor, cu toate că muncea fizic pentru întreținerea nevoilor personale. Sunt oameni care pot să-și deschidă o mică afacere, să fie zidari sau orice altă vocație seculară care să nu pună piedici lucrării spirituale.

Atât în Vechiul, cât și în Noul Testament, sunt prezentate persoane care au lucrat, atât în cadrul laic cât și în cel spiritual ca slujitori bivocaționali. Dumnezeu este văzut ca fiind Antreprenorul Original al creației. Plănuind și creând cele văzute și cele nevăzute (Coloseni 1:6), le-a făcut pentru bunăstarea noastră, a omenirii.

Iosif a slujit la curtea împărăției Egiptului ca prim-ministru al agriculturii. El a fost și un foarte bun antreprenor, care prin înțelepciunea lui Dumnezeu a reușit să administreze în cei șapte ani de belșug suficient grâu pentru a putea trăi, atât Egiptul, cât și popoarele din jur, timp de șapte ani în care a fost secetă. Daniel a fost guvernatorul provinciei principale în Babilon, a fost unul dintre consilierii împăraților Nebucadnețar, Darius și Cyrus, dar a fost și profetul lui Dumnezeu.

Modelul de slujire bivocațională în Noul Testament îl constituie apostolul Pavel, care a dat dovadă de mobilitate prin faptul că a slujit atât pe câmpul misiunii, cât și la micul lui atelier de corturi.

În al doilea capitol va fi evidențiată lucrarea bivocațională prin slujitorii care au existat de-a lungul timpului, din primul secol până în prezent. Încă din primul secol, din Biserica primară, au fost persoane care au slujit ca slujitori bivocaționali. De la sutașul Corneliu, căruia nu i s-a cerut nici lui, nici celor care au venit la Ioan Botezătorul, să ceară sfat, să își schimbe locul de

muncă, au fost persoane care au lucrat în munca seculară, însă au fost și creștini, în slujba lui Dumnezeu. Chiar dacă Evul Mediu s-a arătat a fi o perioadă neagră în istoria lumii, totuși s-au ridicat oameni care L-au slujit pe Dumnezeu cu dubla lor vocație.

Mulți misionari s-au dus în locuri diferite pentru a misiona zonele neevangelizate, însă au mai slujit și în cadrul laic. Au deschis școli, au ridicat spitale sau au adus alte contribuții prin care au ajutat comunitatea unde misionau să prospere.

Nădăjduiesc ca această carte să ajute viitorii misionari care vor vrea să meargă să îndeplinească porunca Domnului: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură*” (Marcu 16:15). Chiar dacă nu vor fi sprijiniți de biserică, ei vor putea împlini marea trimitere prin slujirea bivocațională.

I. Argumentele biblice ale slujirii bivocaționale

Acest capitol va evidenția argumentele care stau la baza lucrării bivocaționale ale slujitorului creștin, relevanța dar și necesitatea ei. În Sfânta Scriptură avem persoane care au slujit ca lucrători bivocaționali și ne sunt exemple demne de urmat. Ele sunt prezente atât în Vechiul, cât și în Noul Testament.

1. Vocația, chemarea și darul lui Dumnezeu

Iacov spune că „*orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, pogorându-se de la Tatăl luminilor*” (Iacov 1:17). În acest verset, Iacov nu se referă numai la darurile spirituale pe care la are cineva, ci se referă și la aptitudinile pe care le poate avea sau la calitățile motrice cu care se naște. Aceste aptitudini nu le dobândim sau căpătăm pe parcursul existenței umane individuale, ci suntem înzestrați cu ele de către Dumnezeu. Gerhard Maier, când interpreta acest verset, afirma că „Dumnezeu este Dătătorul tuturor lucrurilor bune”¹.

Spre exemplu, cineva este chemat pentru a sluji în interiorul Bisericii lui Cristos pentru creșterea spirituală și pentru edificarea ei, prin darurile spirituale pe care aceasta le poate

¹ Gerhard Maier, *Epistola lui Iacov* (Lumina Lumii, Sibiu, 2007), 27